

A projekt pedagógiai értékelése

A projekt címe: **A fenntarthatóság útján – „Albert, a fenntartható”**

A projekt értékelése **M. Nádasi Mária: Projektoktatás** (Oktatás-módszertani Kiskönyvtár Gondolat Kiadói Kör, Budapest 2003) című elméleti munkája alapján készült. Minden esetben az elméleti alapvetést követi a megvalósult projekt értékelése.

Pedagógiai projekt: valamely összetett, komplex, gyakran a mindennapi életből származó téma; a témafeldolgozáshoz kapcsolódó célok, feladatok meghatározása, a munkamenet és az eredmények megtervezése, az eredmények prezentálása.

A megvalósult projekt megfelel a definíciónak: a cél egy saját iskolai háziállat szerzése vagy egy állat örökbefogadása az Állatkertből, a feladat az ehhez szükséges összeg előteremtése volt. A projekt megvalósítására 3 nap állt rendelkezésre, maga az örökbefogadás egy későbbi időpontban zajlott. Az előkészületekről fényképes beszámoló, a kampányolásról film, az örökbefogadásról fényképes beszámoló készült a Vetési honlapjára, a témahetes oldalon a kampányfilm is megtekinthető.

A projektoktatás kritériumainak való megfelelés:

1. A kiindulópont a tanulók problémafelvető kérdése legyen, a tervezés közösen történjen.

Ez teljes egészében megvalósult. Az eredeti, kihirdetett cím: „A fenntarthatóság útján – Klímakonferencia vagy amit akartok” egyértelművé tette, hogy itt – az előző évektől eltérően – én tényleg csak egy tág keretet, egy irányt határozok meg, a megvalósítandó projekt részleteit a diákoknak kell kidolgozni. Így a legelső találkozáskor egy ötletbörzét indítottunk, a sok javasolt témából kettő maradt porondon, ezek közül szavazással dönt el a végleges projekt. Onnantól a tervezés és feladatvállalás közösen történt.

2. A projekt megoldása a tevékenységen keresztül kapcsolódjon a valóságos helyzetekhez!

Ennek a kritériumnak maximálisan megfelelt a projekt. Először a saját állat megszerzése volt a terv, de az állattartás szabályai ezt nem tették lehetővé, így a B

terv került előtérbe. Egy állat örökbefogadása, vagyis hozzájárulás a fenntartásához, egyrészt jótékony cselekedet, másrészt az iskola minden diákja a magáénak érezheti, mivel ő adakozott hozzá. A csoport tagjai pedig a kampányukkal ennek fontosságára hívják fel a figyelmet.

3. Adjon módot individualizált munkára!

Az előzetes kapcsolatfelvétel során a fenntarthatósággal kapcsolatos kutatási munkát adtam a diákoknak. A feladatmegoldás során többen párban dolgoztak. A kampányfilm vágását egy lány vállalta, mivel ebben már volt tapasztalata.

4. Adjon módot csoportmunkára!

A vállalt feladatokat kisebb csoportokra válva teljesítették: süteménysütők, filmforgatók, plakátkészítők, perselykészítők, kampányolók.

5. Kidolgozása összefüggő, hosszabb időtartamra nyúljon el!

Az éves munkatervben 3 napot jelölt ki erre a tantestület: a március 5-i első napon az ötletbörze, az A és B terv megfogalmazása, a megvalósítás lépéseinek kijelölése és az egyes részfeladatok vállalása történt meg. Pár napon belül kiderült, hogy az A terv nem megvalósítható, és hogy az állatkerti örökbefogadásnak, vagyis a cél megvalósíthatóságának melyek a feltételei. Így a március 21-22-i napokon már az érdemi munka zajlott: 21-én kisebb csoportokban készültek a kampány elemei, 22-én pedig elkezdődött a kampányolás a többi csoportnál illetve a jótékonyági büfé is megnyitotta kapuit. Az igen intenzív kampány sikeres lett, a nap végére összegyűlt a szükséges összeg (25 000 Ft), melyért cserébe az adakozók által megszavazott állat, az alpaka kifutóján egy évig tábla hirdeti, hogy a Vetési Albert Gimnázium az örökbefogadó.

6. A cél az iskolán kívüli helyzet megismerésére vagy megváltoztatására vonatkozzék!

Az Állatkertet minden diák ismeri, de az állatfajok bemutatásán túlmutató tudományos munkájukról kevesen hallottak. Egy külső szervezet támogatása és ennek feltételei szintén kevesek számára voltak nyilvánvalók. Egy kampány részei és előkészítésének lépései nagyjából ismertek voltak a médiából, de maga a kampányolás, a személyes megszólalás komoly kihívás volt a diákok számára. Ezt

tartották a projekt legnehezebb részének, nem gondolták, hogy ez ilyen „strapás dolog”. Hasznos tapasztalatokra tettek szert a kitartó munkával kapcsolatban.

7. Interdiszciplinaritás jellemezze!

Földrajz szakosként a fenntarthatóságot inkább az energia és környezetvédelem oldaláról gondoltam megközelíteni, a biológia tagozatosok az élővilág szempontjából értelmezték a témát. Végül a pszichológiai megközelítés került előtérbe: az iskola közösségének fejlesztése, az összetartozás érzésének erősítése volt a fő érv. A megvalósításban a rajz és a mozgókép és média órákon tanultakat tudták alkalmazni: milyen a jó plakát, milyen a jó reklámfilm, milyen a sikeres (süti)kereskedelmi stratégia?

8. A pedagógusok és a tanulók egyenrangú, ám különböző kompetenciákkal rendelkező partnerekként dolgozzanak együtt!

A kereteket mi határoztuk meg, az ismerkedési játékokban mi is részt vettünk, a fenntarthatóság fogalmának megközelítéséhez ötleteket, forrásokat ajánlottunk. A konkrét cél megszavazásától kezdve együtt gondolkodtunk a megvalósítás lépésein, mi is vállaltunk feladatot (állattartási szabályozás).

9. A tanulók önállóan döntsenek, és legyenek felelősek saját döntéseikért!

Ez a kritérium is teljesült, ők szavaztak és ezért sokkal lelkesebbek voltak a vállalt feladatok elvégzésében, igaz csak akkor, amikor már szorított az idő. A felelősségvállalás, vagyis a részfeladatok teljesítése nem mindig volt zökkenőmentes, de a cél mellett végig kitartottak - a félelmeik ellenére is – és a vége felé kezdték elhinni, hogy sikerülhet.

10. A pedagógus vonuljon vissza stimuláló, szervező, tanácsadó funkcióba!

Ez a napi gyakorlattól eltérő szerep, így néha nehéz volt megállni, hogy ne szóljak rögtön bele a folyamatba, de nagy önfegyelemmel sikerült. A diákok is ráéreztek a szabadság és önállóság ízére, szárnyakat kaptak és támogatást, hogy a cél – „Legyen a Vetésinek egy Albertje!” – megvalósulhasson. A konkrét cél megfogalmazásától kezdve inkább a kitűzött feladatok megvalósításának megszervezéséhez adtunk tanácsot, lelkesítettük a megfáradt csapatot, segítettünk a kampány lebonyolításában, a kollégákkal egyeztettük az időpontokat, termeket, illetve az

örökbefogadási procedúrát bonyolítottam. Az alpaka kifutójánál jelen volt az egész csapat, amikor az Állatkert igazgatója átadta az emléklapot és az egy évre szóló belépőt. Felemelő pillanat volt

11. A tanulók közötti kapcsolatok erősek, kommunikatívak legyenek!

A csoport tagjai a 9. és 10. évfolyamból, 5 különböző osztályból érkeztek, fiúk-lányok nagyjából egyenlő arányban. Mivel nem ismerték egymást, ezért a kolléganőm által javasolt, drámapedagógiában alkalmazott ismerkedési játékokkal indítottunk, melyeket láthatóan élveztek. Később azonban a részfeladatok megoldásán inkább az osztálytársak dolgoztak együtt, az egymással való kommunikációba, annak bátorításával – főleg fiúk és lányok között – néha be kellett segíteni. A közös cél, a nehézségek leküzdése és a siker biztos, hogy maradandó élmény számukra, de azt nem tudom, hogy ezek a kapcsolatok „fenntarthatók” maradnak-e. Konfliktus nem volt a csoportban, a humor, a másik munkájának elismerése, egymás biztatása jellemezte a légkört.

Összegezve elmondhatjuk, hogy a háromnapos munka megfelelt a projektoktatás kritériumainak. A diákok saját célkitűzésükhöz tartották magukat, és annak megvalósításáért komoly erőfeszítéseket tettek. Az örökbefogadással egy jó ügyet szolgáltak, mellyel örömet szerezhettek és példát is mutathattak iskolatársaiknak. Az Állatkert igazgatójának elismerése, mint külső visszacsatolás, megerősítette bennük a jól végzett, hasznos munka örömét.

Veszprém, 2016. április 30.

Papp Katalin
Nyerges Katalin